

З наведеного можна зробити узагальнення та певні висновки, що ДПСУ у своїй службовій діяльності застосовує велику кількість профілактичних заходів, які в загальній своїй масі, врегульовані нормами відомчих нормативних актів. Всі вони мають фактичний характер, тобто безпосередньо спрямовані на профілактику та запобігання, протидію адміністративним та кримінально карним правопорушенням на державному кордоні. Однак порядок застосування деяких з них не повною мірою врегульовано на законодавчому рівні, і як наслідок, під час використання цих заходів на практиці виникає багато проблемних питань. Для усунення зазначених негараздів запропоновано внесення низки змін та доповнень до норм діючого законодавства з питань охорони державного кордону.

Список бібліографічних посилань

1. Баранов С.О., Рибаченко С. П. Актуальні питання здійснення профілактики правопорушень підрозділами Дежприкордонслужби. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2022. №1-2. С.60-66.
2. Гумін О.М. Теоретико - правові аспекти профілактики адміністративно карних діянь. URL: http://www.lsej.org.ua /5_2015/ 5_2015.pdf#page=118 (дата звернення: 06.10.2024).
3. Серватюк Л.В. Державна прикордонна служба України як суб'єкт профілактичної діяльності щодо адміністративних правопорушень та злочинів на державному кордоні України. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2012. №2. С.120-130.
4. Про Державну прикордонну службу Україну: Закон України від 03.04.2003 р. *Урядовий кур'єр*. 2003. № 83.
5. Про затвердження Інструкції з оформлення посадовими особами Державної прикордонної служби України матеріалів справ про адміністративні правопорушення: наказ МВС України від 18.09.2013 № 898. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/> (дата звернення: 06.10.2024).
6. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Кодекс України від 07.12.1984 № 8073-X. URL :<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 17.10.2024).

ІВАНЦОВ Володимир Олександрович,

кандидат юридичних наук, доцент,

начальник відділу аспірантури (ад'юнкттури) і докторантури

Харківського національного університету внутрішніх справ

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8089-0511>

РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ У РОЗВИТКУ ТЕОРІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕЛІКТНОГО ПРАВА

В сучасних умовах глобалізації та інтеграції держав у світове співтовариство зростає значення міжнародних стандартів у різних сферах життя, включаючи правову. Теорія адміністративно-деліктного права не є виключенням. У багатьох державах адміністративно-деліктне право регулює питання відповідальності за порушення, які мають менший рівень суспільної небезпеки, ніж кримінальні правопорушення,

проте важливі для забезпечення громадського порядку та стабільності правовідносин. Впровадження міжнародних стандартів у національні правові системи стає необхідним етапом для гармонізації законодавства та зміцнення механізмів правового регулювання.

Міжнародні стандарти надають можливість забезпечити захист прав людини, справедливе правосуддя та ефективне управління публічними процесами[1]. Їх впровадження в національні правові системи дозволяє покращити якість правових механізмів, зробити їх більш зрозумілими, прозорими та ефективними. Таким чином, розуміння ролі міжнародних стандартів у розвитку теорії адміністративно-деліктного права є надзвичайно важливим для подальшого удосконалення цієї галузі права.

Одним із ключових моментів у розвитку теорії адміністративно-деліктного права є визначення меж застосування адміністративної відповідальності та забезпечення відповідності національного законодавства міжнародним стандартам. Це включає в себе перегляд підходів до кваліфікації адміністративних правопорушень, визначення правомірності санкцій, а також вдосконалення процедур притягнення до відповідальності. Багато міжнародних організацій, таких як ООН, Європейський Союз та Рада Європи, приймають рекомендаційні документи, спрямовані на покращення правових механізмів, зокрема у сфері адміністративного права [2]. Міжнародні стандарти також значною мірою впливають на питання забезпечення прав людини при притягненні до адміністративної відповідальності. Європейська конвенція з прав людини та рішення Європейського суду з прав людини визначають базові принципи захисту прав особи, які мають застосовуватися не тільки в кримінальному, але й в адміністративному судочинстві. Це передбачає дотримання принципів законності, рівності перед законом, права на справедливий судовий процес та ефективного правового захисту[3].

У багатьох державах, зокрема і в Україні, ці стандарти стали основою для реформування адміністративного законодавства, зокрема процедур адміністративного судочинства.

Особливу увагу міжнародні стандарти приділяють питанням пропорційності та справедливості у застосуванні адміністративних санкцій. Деякі адміністративні санкції, такі як великі штрафи чи обмеження прав, можуть суттєво впливати на життя людини, і тому вони повинні відповідати принципам справедливості. Впровадження міжнародних стандартів у цій сфері дозволяє запобігти порушенню прав осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності, та забезпечує їх захист на рівні, аналогічному до кримінального судочинства[4]. Не менш важливим є вплив міжнародних стандартів на розвиток процесуальних норм адміністративного права. Наприклад, забезпечення ефективного механізму оскарження адміністративних рішень є одним із фундаментальних принципів, які повинні бути впроваджені у національне законодавство. Процедури адміністративного судочинства мають бути чітко регламентовані та надавати особам реальну можливість захищати свої права в суді. Це стосується як юридичних, так і фізичних осіб, особливо у випадках, коли адміністративні санкції мають суттєві наслідки для їх діяльності або правового статусу.

Підсумовуючи вище розглянуте можемо зробити висновок, що роль міжнародних стандартів у розвитку теорії адміністративно-деліктного права є багатогранною

та надзвичайно важливою. Вони не тільки сприяють гармонізації національних правових систем, але й забезпечують захист прав людини на високому рівні, що відповідає вимогам сучасного правового суспільства. Впровадження цих стандартів дозволяє зробити правові механізми більш прозорими, ефективними та справедливими, що є невід'ємною складовою правової держави.

Список бібліографічних посилань

1. Бугайчук К. Л. Сучасні проблеми удосконалення адміністративно-деліктного законодавства України. *European scientific discussions: abstracts of the 3rd International scientific and practical conference. Scientific Publishing Center "Sci-conf.com.ua", Potere della ragione Editore. Rome. 2021. P. 21-27.*

2. Панасюк О. Перегляд основоположних категорій адміністративно-деліктного права України. *Підприємництво, господарство і право. 2020. № 10. С. 142-147. DOI: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.10.24>.*

3. Панасюк О. Теоретичний огляд адміністративного стягнення: поняття і мета. *Jurnalul juridic national: teorie și practică. 2020. № 3 (Iunie) . С. 126-130.*

4. Панова О. О. Система принципів організації діяльності прокурора в адміністративно-деліктному провадженні. *Південноукраїнський правничий часопис. 2021. № 2. С. 69-73. DOI: <https://doi.org/10.32850/sulj.2021.2.12>*

КИРИЧЕНКО Ольга Юріївна,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри адміністративного права та процесу

навчально-наукового інституту № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6085-6175>

ДЕЯКІ ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ АСПЕКТІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕЛІКТНОГО ПРАВА УКРАЇНИ

В сучасних умовах розвитку державності інститут адміністративно – деліктного права є фундаментом та основним важелем реагування у механізмі забезпечення законності і правопорядку в процесі регулювання правовідносин у публічному адмініструванні. У той же час правове осмислення нових закономірностей суспільного розвитку демонструє, що вказаний правовий інститут вже давно не відповідає сучасним викликам і потребує докорінного оновлення поглядів на доктринальному рівні.

На шляху до окреслених змін, процес реформування інституту адміністративної відповідальності повинен сконцентрувати у собі комплекс заходів, що будуть поєднувати як оновлення адміністративно - деліктного законодавства, так і перегляд відповідних концептуальних засад вказаної правової доктрини. Наголошено, що такі заходи є взаємообумовлюючими і нерозривними один від одного. Втім оновлення теоретичних поглядів на розвиток інституту адміністративної відповідальності вбачається визначальним, оскільки саме цей механізм покликаний стати базисом подальшої реформи адміністративно-деліктного законодавства.

Першим кроком на окресленому шляху має стати оновлення дефініції «адміністративний проступок» з урахуванням такої ознаки як суспільна шкідливість,